

Landbruks- og matdepartementet
postmottak@lmd.dep.no

Vår ref:

Deres ref:

Hvalstad, den: 23.11.2021

Endringer i lov om hundehold – hundeloven - høringsuttalelse

Norges Jeger- og Fiskerforbund (NJFF) viser til høring om endringer i lov om hundehold – hundeloven.

Innledende merknader

For NJFF er det viktig å slå fast at hundehold har stor betydning for en rekke mennesker. Samfunnsnyttien er betydelig, noe som bør være førende for en ny hundelov. For hundeholdet, som for alle andre aktiviteter, må hensyn til andre ligge til grunn for alt hundehold, herunder trening og bruk av hund til ulike aktiviteter. Det gjelder både i byer og tettbygde strøk og når du er ute med hunden i utmarka. Gjensidig hensyn til hverandre er en del av de alminnelige rammene som folk må forholde seg til i et godt fungerende samfunn.

Hunden er en viktig del av livet for mange og fyller en rekke viktige samfunnsnyttige funksjoner. Den er et familiemedlem som bidrar til at folk kommer seg ut og i aktivitet, noe som har betydning både for fysisk og psykisk helse. Jakthunden er en viktig del av mange jaktformer, og bidrar til god og human jaktutøvelse. Den benyttes også i taksering av flere viltarter, noe som bidrar til et godt kunnskapsgrunnlag for en bærekraftig forvaltning. Videre er jakthunden sentral i skadefelling og ettersøk av skadet og sykt vilt. Samfunnsnyttien av jakthundene er betydelig, noe som bør legges til grunn for en ny hundelov. Jakthunden er en viktig del av den norske jakttradisjonen, og for mange jegere er hunden en viktig del av jakten.

NJFF er innforstått med at det forekommer hold av hund som ikke er dyrevelferdsmessig akseptabelt og at det oppstår situasjoner der mennesker føler seg utrygge og i noen tilfeller direkte angrepet. Angrep er selvsagt uakseptabelt og må følges opp med tanke på å forebygge og forhindre slike tilfeller. Imidlertid er det viktig at vi ikke får en hundelov som mer ensidig tar utgangspunkt i de mulige negative sidene ved hundeholdet og legger utilbørlige generelle begrensninger på hold, trening og bruk av hund. NJFF vil hevde at hundeeiere flest er bevisst sitt ansvar og ønsker å ha et hundehold som ivaretar hensynet til hunden og til samfunnet som helhet.

Dette gjelder både i forhold til muligheter for at hunder skal få være løse utenom generell båndtvangstid og utenom eventuell utvidet båndtvang der dette er innført av hensyn til beitende bufe eller tamrein.

I høringsnotatet skrives det spredt om positive sider ved hundehold og at det er «... en del av hundens naturlige adferd å kunne springe fritt på et større område. Det er derfor viktig ut fra hensynet til et godt hundehold at mulighet for slik adferd ikke er begrenset i større utstrekning enn det som er nødvendig»¹. Vi opplever at intensjonen bak lovforslaget er en positiv holdning til hundehold. Dette støtter vi.

Vi ser imidlertid at det gjøres noen avveininger med hensyn til hundehold veid opp mot andre interesser som ikke samsvarer med denne positive holdningen. I en del av bestemmelsene vi har kommentert mener vi avveiningen går for langt i disfavør av hund og hundeeier. Det kan da bli vanskelig å tilrettelegge for et godt hundehold. Dette vil vi komme nærmere inn på i kommentarene til de aktuelle lovbestemmelsene.

Forslaget til endring i §§ 1 og 4 – som er svært sentrale bestemmelser – er eksempler på bestemmelser der man ikke har lagt til grunn de positive aspektene ved hundeholdet. At det stilles krav for å unngå skader er naturlig, men loven legger opp til at også mindre ulemper overfor andre interesser er uakseptabelt, jf. «... [t]erskelen for hva som skal anses som en ulempe, bør være lav»². Denne avveiningen mellom hundeeierinteresser og andre interesser samsvarer ikke med lovgivningen i øvrige nordiske land.³ Finland har ingen hundelov, men dersom et farlig dyr man eier volder skade på mennesker, kan eier straffes for ikke å ha passet på dyret. I Danmark er det kun «skade» man plikter å unngå, og i Sverige går grensen ved «vesentlig ulempe». Forslaget som nå er fremlagt er at hundeeier «i størst mulig grad» plikter å avverge også *mindre ulemper*. Det bør derfor stilles spørsmål om man virkelig ønsker å legge terskelen så lavt.

En regel om at nærmest enhver ulempe skal unngås nærmest for enhver pris, samsvarer heller ikke med øvrig norsk lovgivning om man sammenligner med aktiviteter samfunnet ikke har valgt å forby. Det nærmeste man kommer er en plikt til å ta hensyn, jf. bl.a. vegtrafikkloven § 3 og naboloven § 2.

Hunden har vært, og kommer også i fremtiden til å være en naturlig del av norsk samfunns- og friluftsliv og jaktutøvelsen. Vi må tilstrebe et balansert regelverk som gir rom for et godt og aktivt

¹ Høringsnotatets punkt 3.1.1.5

² Pkt 3.1.1.5

³ [Sverige: SFS 2007:1150 § 1](#) «Hundar och katter skall hållas under sådan tillsyn och skötas på ett sådant sätt som med hänsyn till deras natur och övriga omständigheter behövs för att förebygga att de orsakar skador eller *avsevärda* olägenheter». «Avsevärda» betyr «betydelig» oppgis å ha følgende synonymer «betydande, omfattande, ansenlig, beaktansvärd, viktig, framstående, betydelig, stor, väsentlig, betydelsefull, markant», se [Synonymer til avsevärd - Synonymer.se](#)

[Danmark: LBK nr 329 af 02/03/2021 Hundeloven](#) har ingen bestemmelse om ulemper i det hele tatt kun skade «§ 6. Det påhviler besidderen af en hund at træffe de foranstaltninger, der efter forholdene må anses påkrævet for at forebygge, at hunden volder andre skade».

[Finland:](#) Har ingen hundelov og følger heller ikke generelle krav om å unngå skader eller ulemper ved hundeholdet, men det kan være aktuelt med straffeansvar dersom hunden volder skade. Den finske straffeloven er oversatt til engelsk: [The Criminal code of Finland 39/1889. I](#) kap 44 – section 15 finnes den aktuelle bestemmelsen, som ikke bare gjelder hund, men dyr generelt “Section 15 – Failure to guard an animal (400/2002) (1) A person who intentionally or through gross negligence neglects to properly guard an animal for which he or she is responsible and that is dangerous to people, shall be sentenced for failure to guard an animal to a fine. (2) The court may order that the animal be slaughtered if this is justified due to the dangerousness of the animal. The order shall be complied with notwithstanding an appeal, unless the court issuing the order or the appellate court decides otherwise. (347/2013)”

hundehold samt videreføring av norske jakttradisjoner, samtidig som det tas tilbørlig hensyn til negative sider som kan oppstå som følge av hundehold.

Vi stiller spørsmål ved hva slags faktagrunnlag departementet bygger på når det legges til grunn at det er nødvendig å senke terskelen fra «vesentlig ulempe» til mindre ulemper. Det er ikke mulig å se at det er dokumentert et behov for innskjerpingen eller at de negative konsekvensene av forslaget er vurdert. Vi registrerer at det i høringsnotatets punkt 1.2 Kunnskapsgrunnlag, ikke er noe om hundeholdets positive sider – kun saker med politiets involvering og bitt. Det er vanskelig å se at utredningsinstruksens krav er ivaretatt for innstrammingsforslagene.

I dagens hundelov er det snakk om en tålegrense. Det er «vesentlige» ulemper ved hundeholdet som hundeholder plikter å unngå, jf. hundeloven § 3. Denne grensen mener vi gjennomgående bør benyttes i hundeloven også videre fremover.

Kort om positive sider med hundehold og bruk under jakt

Selv om NJFF leser departementets høringsnotat som at samfunnsnyttene av hundeholdet og hundenes positive bidrag i en rekke sammenhenger løftes fram, har lovforslaget en uheldig slagside mot det problematiske. NJFF finner derfor grunn til å belyse hundeholdets positive sider – om ikke annet så summarisk.

Hundeholdets utbredelse og positive sider ved hundeholdet generelt

Det finnes mange hunder i Norge - eksakt tall er imidlertid ikke tilgjengelig. Tall fra SSB fra 2010 indikerer at det fantes hund i 19% av husholdningene⁴ og at andelen husholdninger med hund var stigende frem mot 2010.⁵ Det har blitt ekstra mange nye hundeeiere under koronapandemien⁶, og andelen husholdninger med hund kan nå antas å være høyere enn i 2010, dvs. over 20%.

Stortinget selv oppsummerte følgende da hundeloven ble behandlet i 2003:

«Hundehold er en viktig del av mange menneskers liv, og hunden tjener en rekke nyttige og sosiale formål. Det skal finnes omtrentlig 400 000 hunder i Norge fordelt over anslagsvis 250 000 husstander. Hunden tjener en viktig funksjon i fremme av psykisk og fysisk helse. Den bidrar til økt livskvalitet i forbindelse med friluftsliv, jakt og fritidsaktiviteter. Hundens rolle som sosial kamerat eller "menneskets beste venn" kan ikke undervurderes. Komiteen viser til at hunden også er blitt nyttig i terapissammenheng og i velkjente nyttige samfunnsfunksjoner som eksempelvis førerhunder og hjelpehunder for funksjonshemmede, politihunder og lavinehunder. Det er en kjensgjerning at en stor andel mennesker anser sin egen livskvalitet økt gjennom hundehold, og hundehold er også gjennom forskning bevist å ha positive effekter på menneskers fysiske og psykiske helse. Hundehold er en viktig og positiv del av manges liv».⁷

Vi kunne ha vist til en rekke kilder som underbygger Stortingets uttalelse fra da hundeloven ble vedtatt første gang, men antar at Stortingets egen oppsummering er tilstrekkelig. Vi finner imidlertid grunn til å trekke frem noen nyere kilder som bør være av interesse: Hund har positiv effekt på tre av vår tids største helseutfordringer (og da også på samfunnsregnskapet): Inaktivitet, fedme og psykisk

⁴ <https://www.ssb.no/kultur-og-fritid/artikler-og-publikasjoner/utendørs-2-time-menn-mer-enn-kvinner>

⁵ Sammenlignet med tallene fra 1994 som finnes i denne publikasjonen <https://www.ssb.no/befolkning/artikler-og-publikasjoner/kjaeledyr-i-norske-husholdninger>

⁶ Dette er de mest populære hunderasene i fjor – NRK Norge – Oversikt over nyheter fra ulike deler av landet

⁷ Innst. O. nr. 91 (2002-2003) kap. 21 – innledningen.

helse.⁸ Nyere studier fra Norge underbygger at hund er en formidabel bidragsyter til folkehelsen gjennom at den får folk ut på tur – hundeeiere er mye mer på tur enn andre.⁹

Hunden betyr svært mye for mange, og for de fleste hundeeiere er den et familiemedlem. Mange kjøper biler, hus, hytter, planlegger ferie, velger jobb osv. tilpasset familiens firbente medlem. Veterinær, fôr, forsikring, utstyr til hunder, hundefrisører, oppdrett, kenneler, hundedaghjem, hundeluftere, hundeskoler, hundebøker og omsetning i forbindelse med hundearrangementer/aktiviteter bidrar til samfunnsøkonomien gjennom en ikke ubetydelig og trolig stadig økende omsetning.

Bruk av hund under jakt – samfunnsmessige hensyn

Hunden har vært en del av jakta for mange jaktformer opp gjennom historien, og jakt med hund er en viktig del av våre jakttradisjoner. De mange jakthundrasene våre understreker nettopp dette mangfoldet. Det er avlet frem hunderaser med egenskaper som gjør dem egnet for ulike bruk og ulike jaktformer.

I de senere årene har det vært en klar trend mot enda større grad av spesialisering av jakthundene. Mange ønsker å rendyrke og trene på spesielle egenskaper hos sine hunder tilpasset den jaktformen de skal benytte hundene til. Interessen rundt muligheter for å øke kompetanse om hund og bruk av hund til jakt har vært økende, og stadig flere ønsker å legge mer i å utvikle sine jakthunder og øke sin egen kompetanse. Dette understreker også behovet for at eksempelvis NJFF legger til rette for å trene og utvikle gode jakthunder, samt behovet for gode rammer for trening og bruk av jakthunder i lovverket.

Det å kunne jakte med hund gir for mange en ekstra dimensjon til jakten. Mange jegere får også stor glede i å kunne trene opp en hund og få den til å fungere til det som er ønskelig. En godt trent hund skaper ofte jaktsituasjoner der jegeren får bedre tid i skuddsituasjonen, noe som gjør det enklere for jegeren å ta gode valg.

Nedenfor følger en kort oversikt over noen områder som illustrerer samfunnsnyttene av jakthundvirksomheten.

Hund til ettersøk

I 1994 trådte kravet om bruk av ettersøkshund ved jakt på elg, hjort og rådyr i kraft. Det ble lagt ned en betydelig innsats for å utdanne og godkjenne instruktører for å kunne etablere et nødvendig korps av godkjente ettersøksekvipasjer over hele landet. Kravet om tilgang på godkjent ettersøkshund ved jakt på elg, hjort og rådyr kom fordi ettersøkshunden bidrar til et mer effektivt ettersøk ved eventuell skadeskyting, samt til at påskutte dyr som går unna skuddplassene før de dør raskere ble gjenfunnet. Hensynet til rask og human avliving av skadeskutt hjortevilt var sentrale argumenter for å innføre et slikt offentlig krav til jegerne. I dag er ordningen med ettersøkshund godt etablert, og det legges ned betydelig innsats i trening og prøving av ettersøkshunder for at man skal være best mulig forberedt.

Ettersøk av hjortevilt omfatter både det jaktlige ettersøket etter påskutt elg, hjort og rådyr, og offentlig ettersøk etter sykt eller skadet hjortevilt. Det er kommunen som har ansvaret for det offentlige ettersøket. Kommunen overtar også ansvaret for det jaktlige ettersøket dersom det

⁸ https://www.regjeringen.no/globalassets/upload/hod/vedlegg/planer/hod_kortversjonfysisk.pdf og <https://www.vista-analyse.no/no/nyheter/fysisk-inaktivitet-hva-koster-det-samfunnet/>, <https://www.fhi.no/nettpub/hin/kortversjon/kortversjon-2018/>, [Dog Ownership and Survival | Circulation: Cardiovascular Quality and Outcomes \(ahajournals.org\)](https://www.ahajournals.org/).

⁹ <https://www.ssb.no/kultur-og-fritid/artikler-og-publikasjoner/utendørs-2-time-menn-mer-enn-kvinner>

påskutte viltet ikke er funnet og eventuelt avlivet i løpet av den påfølgende dagen etter at det ble påskutt. De som påtar seg oppgaver innenfor offentlig ettersøk er gjennomgående jegere som har erfaring fra jaktlige ettersøk. Det legges ned en betydelig innsats i opplæring og trening av ettersøkshundene slik at ettersøksekvipasje kan løse sine oppgaver på best mulig måte. Årlig blir rundt 8700 hjortevilt skadet eller drept ved påkjørsler på vei og jernbane. Mange av disse påkjørslene utløser offentlige ettersøk. Ettersøksekvipasje utfører et stort og viktig samfunnsoppdrag. Våre jakthunder har dermed en viktig rolle både ved skadeskytinger og viltulykker, og det er viktig at jegerne har gode hunder som løser disse oppgavene.

Effektivisering av jakta

Bruk av jakthunder kan også bidra til å effektivisere jakta ved behov for raske eller større uttak av arter eller individer. Dette har vi sett både under jakt på villsvin og under skadefelling av store rovdyr.

I jaktåret 2020/2021 ble det felt 50 053 hjort og 31 740 elg. Hunder er ofte en viktig ressurs for å oppnå en tilstrekkelig felling av hjortevilt. Selv om det ikke benyttes hund til alle jaktformer og bruk av hund ikke er like vanlig for alle hjorteviltartene, ser vi at bruk av hund kan bidra til effektiv jakt ved noen jaktformer også innenfor jakt på hjortevilt. Effektiv felling og muligheter for å kontrollere bestandsutviklingen har vært viktig med raskt voksende bestander av særlig elg.

Bidrar til bedre kunnskapsgrunnlag

Det stilles krav om en kunnskapsbasert forvaltning også av våre høstbare viltarter. Et viktig element for å legge grunnlaget for en mer kunnskapsbasert forvaltning, er den delen av kunnskapsgrunnlaget som innhentes gjennom bruk av hund til takseringsarbeid. Takseringer med bruk av hund er et vesentlig element i kunnskapsgrunnlaget for våre hønsefugler. Det legges årlig ned en betydelig innsats av frivillige som danner selve grunnlaget for fastsettelse av jaktkvoter og en bærekraftig høsting av ryer og skogsfugl.

Aversjonsdressur

For NJFF har det vært viktig å kunne forebygge konflikter mellom beitedyr og jakthunder. Vi har derfor en målrettet satsing på å ha gode tilbud om aversjonsdressur til jakthundeiere og andre hundeeiere. NJFF har utarbeidet et opplegg for utdanning og godkjenning av instruktører innenfor rammer satt av Mattilsynet slik at disse kan bruke strøm under kontrollerte former. NJFF har en slik godkjent utdanning, og instruktørene som benyttes ved aversjonsdressur er godkjente instruktører. NJFF har et samarbeid med flere jakthundforbund/-klubber om aversjonsdressur.

Erfaringene med aversjonsdressur er gjennomgående gode, og anbefales også for hunder som ikke er jakthunder. Selv om gjennomført aversjonsdressur ikke innebærer en garanti for at hunden ikke vil jage bufe eller klovvilt, gir det hundeeier en viss trygghet. Det nedlegges en betydelig dugnadsbasert innsats årlig gjennom lokale tilbud om aversjonsdressur for å forebygge konflikter mellom beitende bufe/tamrein og jakthunder. Sammen med god dialog med beitebrukernes organisasjoner, har aversjonsdressur bidratt til at dette fungerer godt, og at grunneiere åpner sine arealer for trening, prøving og jakt med hund. Videre bidrar tilbudene om aversjonsdressur til at andre hundeeiere også kan dressere sine hunder samtidig som de får informasjon om båndtvangsregler og viktigheten av å overholde disse bestemmelsene. Årlig benytter rundt 4000 hunder seg av tilbud om aversjonsdressur. De fleste testes for første gang, men det er også en del som blir retestet.

Kommentarer til enkelte bestemmelser

I det følgende vil vi redegjøre nærmere for våre kommentarer rundt de enkelte bestemmelsene som er foreslått endret.

Hundeloven § 1 Lovens formål, og forholdet til andre lover

NJFF mener det er positivt at det i lovens formålsbestemmelse nå legges større vekt på hundens rettigheter, og stiller oss bak forslaget.

Hundeloven § 2 Definisjoner

NJFF støtter å utvide listen over begreper og definisjoner i hundeloven. Vi ønsker likevel å knytte en kort kommentar til første ledd bokstav e nr. 5. Her må det stilles krav om at adskillelsen mellom mor og kalv må være varig dersom skaden skal anses betydelig. At de f.eks. havner på hver sin side av en myr og finner hverandre etter en halvtime kan ikke være nok for å kunne betegne dette som betydelig skade.

Vi foreslår følgende formulering i § 2 første ledd bokstav e nr. 5: «utmattelse, kasting av foster eller at kalv og mordyr *varig* skilles som følge av jaging.»

Hundeloven § 3 Generelt aktsomhetskrav og ny § 3a Kompetanse

NJFF er i utgangspunktet positive til at det inntas en presisering om at hundeholder skal sikre trygghet for hunden som inntatt i første ledd siste punktum, og at ansvaret flyttes fra hund til hundeholder.

Samtidig mener vi at kompetansekravet som er foreslått i § 3a kan være vanskelig å overholde og følge opp i praksis. Vi foreslår derfor at det utformes en veileder i samarbeid med aktuelle hundeorganisasjoner som f.eks. kan deles ut av oppdretter til nye hundeeiere.

Hundeloven § 4 Alminnelige regler om sikring av hund. Vilkår for å ha løs hund

NJFF mener ordlyden i dagens § 4 er tilstrekkelig tydelig sett opp mot aktsomhetskravet i § 3, og ser ikke behovet for endring av hundeloven § 4. Vi mener dagens lovtekst bør beholdes, eventuelt med noen mindre presiseringer. Ut fra vår oppfatning er det ikke samsvar mellom de tanker departementet gjør innledningsvis i §§ 1 og 3 rundt nytten av hundeholdet og det konkrete forslaget til endringer/innstramminger i § 4. Om hunden skal holdes i bånd i en slik utstrekning som foreslås, vil den ikke få utøvd sine individuelle behov etter § 3 første ledd siste punktum. Alternativt mener vi forslaget bør endres slik at første ledd andre punktum får følgende ordlyd: «Hunder kan bare være løse under tilsyn og kontroll som forebygger og forhindrer skader eller *urimelige* ulemper for mennesker, husdyr, vilt eller eiendom».

Vi mener videre at forslaget til nytt første ledd første punktum er for generelt. Hva som er å anse som hensynsfull opptreden er veldig individuelt. Dagens bestemmelse er etter vårt syn lettere for hundeeier å forholde seg til, da det i tredje og fjerde ledd er listet opp eksempler for hensynsfull og aktsom adferd. Alternativt kan tredje ledd revideres slik at det fremkommer at listen ikke er uttømmende – f.eks. ved følgende ordlyd: «Hundeholderen skal opptre *hensynsfullt* og skal påse at hunden *bl.a.* ikke farer mot, hopper på, forfølger eller stiller seg i veien for folk som ikke godtar dette. Har en hund dette for vane, skal den bli holdt i bånd på steder som er åpne for allmenn ferdsel.» I tillegg bør fjerde og femte ledd beholdes som i dag.

Forslag til ny bestemmelse strammer også inn kravet til å ha løs hund. Det må være en tålegrense – ikke en plikt til å gjøre det som er mulig for å unngå enhver mindre ulempe. Mange jaktformer med hund er av en slik art at det er ønskelig eller nødvendig at hunden jobber i god avstand fra fører utenfor synsvidde, og i noen tilfeller slik at den ikke umiddelbart lar seg innkalle. Dette er egenskaper som bevisst er avlet frem over flere hundre år for å få frem hunder tilpasset ulike typer jakt. Selv om jakthunden er utenfor synsvidde, og noen ganger også hørevidde, regnes den likevel som «forsvarlig fulgt» når den jakter sammen med hundefører/jeger. Dette er en grunnleggende forutsetning for mange av jaktformene med hund, og har hatt bred aksept, også gjennom prosessen med å få på plass hundeloven. Uttrykket «forsvarlig fulgt» har blitt benyttet i jaktlovgivningen siden 1899, og Høyesterett tolket innholdet i begrepet i Rt. 1954 s. 268 som gjaldt jaktloven av 1951 § 56 første ledd. Slik lovteksten nå er formulert, legges det opp til et langt strengere krav som innebærer at hunden må være innenfor eiers synsfelt og være under direkte kontroll for å gå løs. Dette innebærer i så fall reelt sett helårs båndtvang for svært mange av de vanligste rasene som benyttes til jakt i Norge. Jakthunderasene mister ikke sine egenskaper utenom jakttiden. Det må være mulig å slippe hunden løs på en hensynsfull måte, uavhengig av rase og egenskaper. Det er derfor avgjørende at dagens rettsstilstand opprettholdes, slik at det er mulig å gi jakthundene et forsvarlig tilbud også utenom jaktseasonen, og for å muliggjøre en videreføring av de norske jakthundtradisjonene.

Foreslått endring av § 4 om at nærmest enhver ulempe skal unngås så langt det er mulig, harmonerer dårlig med det generelle aktsomhetskravet i § 3 hvor hundeeier plikter å unngå «urimelig ulempe». Dette kravet bør være styrende for øvrige bestemmelser i loven som omhandler aktsomhetsplikt, slik at normen blir den samme. Vi vil her påpeke at en hund i bånd kan forårsake de samme eller sammenlignbare ulemper som en løs hund. F.eks. kan både en hund i bånd og en løs hund hoppe på noen. Når loven legger opp til en svært streng norm for løse hunder, kan det resultere i at to sammenlignbare situasjoner behandles svært ulikt. Generelt mener vi hundeholdet i dag fungerer godt. Det handler om at alle må kunne ta gjensidig hensyn til hverandre, og at hundeeier er bevisst sitt ansvar ved å ha hund og slippe denne løs. De unntakene som ikke forholder seg til en slik hensynsnorm, kan ikke være styrende for generelle bestemmelser i loven som rammer hele hundeholdet.

Hundeloven § 6 Sikring av hund ved båndtvang m.m.

Krav om godkjenning av Statsforvalteren

NJFF støtter forslaget om at lokale forskrifter skal godkjennes av Statsforvalteren. Erfaringene siden hundeloven av 2004 ble vedtatt viser at mange kommuner har forskrifter som ikke ligger innenfor kravene i hundeloven. Spesielt båndtvang i skiløyper og utvidet båndtvang på høsten har vært gitt i for stor utstrekning. Dette ivaretar ikke Stortingets uttalte intensjoner fra da loven ble behandlet, hvor Stortinget selv tilføyde hele dagens tredje ledd.¹⁰ Stortinget og en enstemmig Justiskomiteé uttalte da at hundeloven § 6 måtte «skjerpes for å unngå overdreven bruk av båndtvang». Det å gå med løs hund i tiden det ikke er båndtvang er videre å anse som en allemannsrett.¹¹ Dette taler for at muligheten for å ha løs hund ikke begrenses i større grad enn det rammene i hundeloven legger til rette for.

Når mange kommuner likevel gir utvidet båndtvang ut over det de har hjemmel til, viser dette at det er behov for en annen ordning enn det ordinære systemet med lovlighetskontroll av kommunale forskrifter. Vi er derfor tvilende til om det første alternativet med mer målrettet veiledning og oppfølging vil være tilstrekkelig for å hindre lokale forskrifter som strider mot intensjonen i loven.

¹⁰ https://lovdata.no/pro/forarbeid/inns-o-91-200203/KAPITTEL_21-2-3

¹¹ [Hvor kan jeg gå med løs hund? - Miljødirektoratet \(miljodirektoratet.no\)](#)

For å sikre forskrifter i tråd med hundeloven må det også inntas en overgangsbestemmelse med frist for kommunene til å utarbeide nye forskrifter i tråd med hundeloven. Dette bør inntas uavhengig av om myndigheten blir liggende hos kommunen eller statsforvalteren.

Krav til veiledningsmateriell og etterlevelse

Samtidig ser vi at alternativ 2 vil være problematisk med hensyn til kommunenes selvstyre. Om alternativ 2 ikke vedtas, mener vi likevel det bør gjøres endringer i dagens bestemmelse for å sikre at kommunene faktisk følger intensjonene i bestemmelsen når de vedtar kommunale bestemmelser om båndtvang.

Dette stiller krav både til veiledningsmateriell med tilstrekkelig tyngde fra departementet, og til oppfølging fra statsforvalteren. I dette veiledningsmaterialet bør det blant annet inntas retningslinjer med forslag til bestemmelser og avgrensninger. Vi foreslår at slike føringer enten inntas i selve lovteksten eller i veiledningen med følgende ordlyd:

«(Båndtvang fastsatt i medhold av bokstav c, d og e skal godkjennes av statsforvalteren.) Dersom det er nødvendig med båndtvang etter bokstav c og d skal det normalt ikke fastsettes båndtvang ut over hverdager kl. 18-20 og lørdag/søndag/helligdager/skoleferier kl. 11-15 i maksimalt halvparten av områdene/turveiene/skiløypene i kommunen. Dersom kommunen kan dokumentere et særskilt behov for både tid og sted, kan det innføres båndtvang

- *Innenfor fastsatt tid i områder/på turveier/skiløyper som utgjør mer enn halvparten, men aldri over to tredjedeler av tilbudet i kommunen.*
- *Ut over fastsatt tid, men bare for områder/på turveier/skiløyper som utgjør maksimalt en tredjedel av tilbudet i kommunen».*

Hundeeiere har en plikt til å sette seg inn i regelverket for båndtvang. For omfattende båndtvangsregler ut over den generelle båndtvangen vil videre kunne medføre det motsatte av hva man ønsker å oppnå med reglene, gi økte motsetninger og mindre toleranse. Det er ikke gitt at man tenker tanken om at det kan være båndtvang når båndtvang gis på tider og steder der man ikke møter folk, og hvor bufe for lengst er tatt inn fra beite. Dette kan raskt gjøre vanlig hensynsfulle mennesker til lovbrytere.¹² For å sikre en god etterlevelse av en eventuell utvidet båndtvangsperiode, er det svært viktig at det fremstår godt begrunnet og at det er rimelig veid opp mot andre hensyn.

I det følgende vil vi peke på flere momenter som taler for at det bør gis føringer for godkjennelsen av lokale forskrifter om båndtvang, uavhengig av om myndigheten blir liggende hos kommunen eller statsforvalteren.

Skjønnsmessige rammer

Hundelovens rammer for de kommunale forskriftene er skjønnsmessige, da forholdene i kommunene kan være svært ulike. Det kan da være vanskelig å definere om og når det er et behov for båndtvang. Som det har vist seg, kan det også være vanskelig å se når interessene for hund og eier er ivarettatt.

Erfaringene så langt tilsier at dette mer enn noe handler om ulikt syn på hund og ulik toleranse. Norge er et stort land med få innbyggere. Hund holdes svært kontrollert i Norge sammenlignet med i mange andre land. Hundeloven har nå virket i over 15 år og kommunene har hatt god tid til å innføre båndtvang dersom dette har vært å anse som nødvendig. Ikke alle kommuner har sett dette behovet,

¹² <https://www.nrk.no/innlandet/kvinne-fikk-bot-pa-8000-kroner-for-a-ha-med-seg-lose-hunder-i-fjellet-i-rondane-1.14515690>

herunder noen av de tettest befolkede områdene i landet.¹³ Dette tyder på at hundeeierne i all hovedsak er bevisst på at de skal vise hensyn til andre brukergrupper når de ferdes i områder med flere andre brukere. Dette handler om å vise gjensidig hensyn, og vår erfaring er at de fleste gjør dette. Selv om det ganske sikkert ikke er vanskelig å finne påviselige ulemper, viser eksemplene fra tettbebygde strøk at det ikke nødvendigvis trengs en lokal forskrift i tur-/skiløyper så lenge folk tar hensyn.

Strengere/klarere føringer

Føringer nedfelt i en veileder for kommunale bestemmelser om båndtvang vil være med på å sikre noenlunde lik praksis hos statsforvalterne/kommunene, og da også noenlunde like minimumsrettigheter for hundeeierne uavhengig av hvor i landet man bor. En slik løsning sikrer også stor grad av selvbestemmelse for kommunene – de kan bestemme mye, men det er noen grenser. Samtidig ivaretas rettssikkerheten.

Vi har over flere år registrert at flere kommuner har vedtatt forskrifter om utvidet båndtvang som i realiteten medfører at det ikke er mulig å ha løs hund i skiløyper gjennom vintersesongen uansett tid på døgnet. Eksempelvis har Ål kommune funnet det nødvendig med båndtvang i skiløyper hele døgnet, sju dager i uka. NKK og NJFF tok Ål kommunes praksis til Sivilombudet for å få undersøkt lovligheten av kommunens forskrift om utvidet båndtvang. I den forbindelse argumenterte Ål kommune med at behovet for hundeeierne var tilstrekkelig ivaretatt gjennom bruk av snøskuterspor fra transport. Denne saken ble avsluttet, blant annet begrunnet med den pågående revideringen av hundeloven. Når ikke en gang Sivilombudet ønsker å se nærmere på lovligheten av lokale båndtvangsregler, er dette et sterkt argument for at departementet bør gå inn for alternativ 2. Vi viser her til siste avsnitt i tilbakemeldingen fra Sivilombudet:

Ombudsmannen viser til Ål kommunes begrunnelse for å innføre båndtvang i kommunens oppkjørte skiløyper i perioden 15. desember til 1. april hvert år, og bemerker at kommunens begrunnelse for behovet for båndtvang kunne ha vært mer konkret, særlig med hensyn til behovet for båndtvang samtlige dager og til alle døgnets tider i vinterperioden. Det er vanskelig å se at kommunen uttrykkelig har besvart ombudsmannens spørsmål vedrørende dette. Det er derfor også vanskelig å vurdere om avveiningen mellom behovet for båndtvang og hundeeieres interesser i å la hunden være løs er nødvendig og begrunnet i relevante hensyn for hele den perioden som båndtvangen gjelder. I lys av den vekten de lokale forholdene er tillagt i forarbeidene til bestemmelsen og kommunens øvrige begrunnelse for behovet for båndtvang i de oppkjørte skiløypene og det pågående lovarbeidet, finner ombudsmannen å kunne avslutte saken med den redegjørelsen som er gitt av kommunen.»¹⁴

Behovet for balanserte bestemmelser

Hundens naturlige behov for å løpe løs – dyrevelferdshensyn

Dyrevelferdsloven § 23 er generelt utformet og stiller krav om at «[d]yreholder skal sikre at dyr holdes i miljø som gir god velferd ut fra artstypiske og individuelle behov, herunder gi mulighet for stimulerende aktiviteter, bevegelse, hvile og annen naturlig adferd. Dyrs levemiljø skal fremme god helse og bidra til trygghet og trivsel».

¹³ Ikke båndtvang i en eneste skiløype eks.: Oslo (Oslo har bare gitt en [forskrift etter hundeloven](#) og den er gitt for å tilrettelegg for at hunder kan ha mulighet til å løpe løs og dresseres i båndtvangstiden på avsatte dressurområder), [Bærum](#), [Asker](#), Drammen (har ingen forskrift etter hundeloven). Begrenset båndtvang eks: [Skedsmo](#) (nå Lillestrøm kommune - en løype), [Lier](#) og [Ringerike](#) (lysløypene), [Bergen](#) (noen lysløyper), [Trondheim](#) (fire strekninger til markahytter)

¹⁴ Se vedlegg.

Hunders behov for mosjon faller innunder bestemmelser Norge har sluttet seg til gjennom den europeiske konvensjon av 13. november 1987 om beskyttelse av kjæledyr (ETS no. 125). Artikkel 4 andre ledd fastsetter at enhver som holder et kjæledyr bl.a. skal gi det «tilstrekkelige muligheter for mosjon».

At hunder av dyrevelferdshensyn har behov for mosjon, er hevet over enhver tvil. Mattilsynet har laget noen retningslinjer for hva som skal til. Av retningslinjene fremgår bl.a. følgende:

«hunden behov for daglig mosjon og aktivisering. Utover daglig tur, må hunden også få såkalt rasemessig tilpasset aktivitet jevnlig. Mosjons- og stimuleringsbehov avhenger av rase og hva hunden opprinnelig er avlet for. Jakt-, gjeter-, selskaps-, trekk- og vakthunder har ulike behov, og raser som er avlet for spesielle bruksområder kan vantrives når de ikke får utløp for naturlig atferd. For de fleste hunder vil det ikke være tilstrekkelig mosjon/aktivisering å bare slippes ut i hagen.

Unødig frustrasjon og uønsket atferd forebygges med tilstrekkelig aktivisering og mosjon»¹⁵

For mange hunderaser vil det ikke være tilstrekkelig med kun tur i bånd hele året. Det gir ikke mulighet for utløp for naturlig adferd. Naturlig adferd for en hund er å løpe løs, ikke å gå i bånd. Dette gjelder for eksempel mange jakthunder. Utenom ordinær båndtvang er det derfor viktig å ikke utvide båndtvangsperioden med mindre det er strengt nødvendig, og i samsvar med gjeldende rett.

Departementet fremhever i høringsnotatet at det er «... en del av hundens naturlige adferd å kunne springe fritt på et større område. Det er derfor viktig ut fra hensynet til et godt hundehold at mulighet for slik adferd ikke er begrenset i større utstrekning enn det som er nødvendig».¹⁶

Hundeeiers interesser

For mange er det å ha med seg hund på tur en naturlig del av friluftslivet og mye av meningen med turen. Mange opplever det som viktig at hunden skal få løpe fritt den delen av året det ikke er ordinær båndtvang. På vinterstid kan det være krevende å komme seg ut uten å benytte oppkjørte skiløyper, med den konsekvens at man i noen områder i realiteten må ha hunden i bånd hele tiden.

Mange hundeeiere ser den enorme gleden hundene har av å kunne være fri og man ønsker å ivareta velferden for hundene man har skaffet seg.

Som det fremgår ovenfor, har hund påviselige positive effekter for folkehelsen. Dette tilsier at det må tilrettelegges for akseptable rammebetingelser for hundehold. At hunder kan få mulighet til å løpe løs, er en viktig del av dette.

Med tanke på tilrettelegging er det også grunn til å nevne at hundeeiere er en stor gruppe. Som det fremgår innledningsvis, har trolig over 20 % av alle husstander hund. Det er også dokumentert at hundeeiere er mer på tur enn andre. I sum resulterer det i at hundeeiere utgjør en stor andel av brukerne av utmarka i Norge. Dette tilsier at det skal tas tilbørlig hensyn til denne gruppen i avveiningen opp mot andre hensyn, samtidig som muligheten til å ha løs hund selvsagt ikke skal gå på urimelig bekostning av andre brukere og fugle-/dyreliv.

I tillegg kommer bruk av utmark til jakt med løs hund.

¹⁵ På s. 9 i Mattilsynets tilsynsveileder kan det leses om mosjon og behov for stimuli tilpasset hunden naturlige instinkter https://www.mattilsynet.no/om_mattilsynet/gjeldende_regelverk/veiledere/tilsynsveileder_hund.16904/binary/Tilsynsveiler%20-%20hund

¹⁶ Høringsnotatets punkt 3.1.1.5

Regeletterlevelse

Som nevnt innledningsvis kan for omfattende båndtvangsregler og regler som oppfattes som urimelige motvirke det man ønsker å oppnå med reglene om utvidet båndtvang. De kan undergrave fremfor å fremme formålet, og kan fort være egnet til å skape uheldige fronter.

Likeartede hensyn er fremhevet i forarbeidene til hundeloven:

«Som det fremgår foran under punkt 2.3 har noen kommuner i politivedtekter fastsatt båndtvang for alle vanlige hunder hele året på alle steder som er alminnelig beferdet eller bestemt for alminnelig ferdsel, herunder på stier i skog, fjell og utmark m.m. Man må anta at folk i praksis vil regne med at politiet viser atskillig kulanse ved håndhevingen av en slik vid og generell påbudsregel, som politiet heller ikke har praktiske muligheter for å håndheve noenlunde effektivt. Langt på vei må man regne med at folk – iallfall de som har hund – da kan komme til å se på regelbrudd som normalt og akseptabelt. Reglenes manglende nyansering undergraver på denne måten deres normgivende effekt. Altfor absolutte påbud om båndtvang kan altså være til skade for de hensyn som i større og mindre grad i ulike situasjoner begrunner regler om sikring av hund, og kan gi dårligere total virkning enn mindre omfattende påbud. Departementet antar at regler om sikring av hund vil ha størst normgivende effekt og bli mest etterlevd hvis de ikke for restriktivt stenger for å slippe hunden lovlig»¹⁷

Hundeloven § 8 Særlig om hundedressur, jakt og fangst

§ 8 i dagens hundelov stiller krav om godkjenning fra grunneier eller den som har en allmenn bruksrett til eiendommen, for å kunne gjennomføre jakthundtrening, jakthundprøver og dressur. I statsallmenningene er det fjellstyrene som gir et slikt samtykke.

NJFF vil understreke at vi mener dette gjennomgående fungerer godt. Vi støtter også prinsippet om at det er grunneier/rettighetshaver som skal kunne gi en slik tillatelse for sin eiendom. Det kan selvsagt vises til eksempler på at det er tilfeller der hundeiere har tatt seg til rette uten grunneier/rettighetshaver sitt samtykke, men det generelle inntrykket tilsier ikke behov for å endre på denne bestemmelsen.

Departementet konkluderer i sitt høringsnotat med at det er nødvendig å presisere lovteksten fordi de har fått innspill om at bestemmelsen er uklar og har ført til konflikter. Departementet foreslår at samtykke kun skal omfatte organisert jakthundtrening for derved å unngå uklarhet i forhold til der man kun lufter sin jakthund. NJFF støtter fullt ut at det skal være mulig å lufter jakthunder og at også disse skal kunne løpe løs og trenes fysisk. Dette er viktig for at hunden skal kunne bevege seg i. Imidlertid er det en forskjell på det å lufter en jakthund og la den løpe løs, og aktiv jakttraining av jakthunden. Jakthundeiere flest vil ha fokus på å vise hensyn til andre og unngå å slippe sine hunder i områder der andre har jaktrett eller rett til å drive jakthundtrening. Svært mange kommuner har også forskrift om utvidet båndtvang som også tilsier at uten samtykke fra grunneier/rettighetshaver for trening av jakthund, så har man heller ikke anledning til å slippe hunden løs.

Ved å definere at kun organisert jakthundtrening krever samtykke, åpner man i realiteten for nærmest lovløse og kaotiske tilstander. Enhver som ønsker å slippe sin hund for jakthundtrening, vil da kunne gjøre det fordi man oppfatter at man ikke kommer inne under definisjonen «organisert jakthundtrening». Og derfor ikke trenger samtykke fra grunneier/rettighetshaver. Dette vil være en

¹⁷ [Ot.prp. nr. 48 \(2002-2003\) pkt.9.3](#) (s. 54)

svært uheldig utvikling og ødeleggende for jakthundvirksomheten og det samarbeidet som er etablert mellom jakthundinteressene og grunneiere/rettighetshavere.

Videre er det grunn til å fremheve at departementets forslag til endring i § 8 får en følge for bestemmelsene om unntak fra båndtvang i § 9 som neppe har vært tilsiktet. Ved å gi frislipp på jakthundtrening, jakthundprøver og dressur, så er konsekvensen at åpner for unntak fra kommunale bestemmelser om båndtvang så lenge disse aktiviteten bedrives. Dette tror NJFF vil ha uheldige effekter – grunneier bør være den som er nærmest til å vurdere – herunder stille krav om aversjonsdressur- om det skal kunne slippes hunder løs i den tiden hvor beitedyr fortsatt går ute.

NJFF anmoder ut fra ovennevnte redegjørelse om at ordlyden i § 8 beholdes som i dag.

NJFF har tidligere vist til at vi vurderer om det hadde vært hensiktsmessig å innføre straffesanksjoner for brudd på § 8.¹⁸ Etter en grundig vurdering har vi konkludert med at vi ikke vurderer dette som hensiktsmessig. En straffesanksjonering kan medføre at hundeeier som har hund løs for lufting/fysisk trening i prinsippet kan anmeldes av personer som misforstår situasjonen, eller som påføres en begrenset ulempe/irritasjon av at hunden er løs. Dette kan medføre mange unødige anmeldelser, og vil belaste politiet med saker som ikke er straffbare.

Hundeloven § 9 Unntak fra sikringsreglene

NJFF støtter forslaget om å ta inn en ny bokstav d i § 9. NJFF slutter seg til departementets vurderinger som spesielt trekker fram oppsynsvirksomheten til Statens Naturoppsyn (SNO) som i mange tilfeller bruker hund til å gjennomføre oppdrag og er avhengige av gode rammebetingelser for trening og prøving av sine hunder. Et unntak fra sikringsreglene for aktiv oppsynstjeneste med hjemmel i lov som også inkluderer trening og tilhørende prøving, vil være en viktig rammebetingelse for å kunne drive en god virksomhet.

Samtidig vil NJFF trekke fram at vi vurderer det som riktig og viktig at slik bruk av hund i aktiv oppsynstjeneste ikke skjer uten at grunneier har gitt sitt samtykke spesielt når det gjelder trening og prøving. Det stiller seg annerledes når det gjelder hund som slippes i forbindelse med oppdrag da det kan være krevende å få varslet i tide eller ha oversikt over hvilke eiendommer hunden vil bevege seg over. Skadefelling av store rovdyr er eksempel på oppdrag der det vil være relevant å slippe hund. Her er det i utgangspunktet ofte grunneiere/rettighetshavere som har anmodet om tillatelse til skadefelling og dermed også er kjent med situasjonen. Det kan derfor være relevant å presisere at samtykke må foreligge i tilknytning til trening og prøving. Trening og prøving av hunder som skal benyttes i aktiv oppsynstjeneste bør gjennomføres på en mest mulig transparent måte. At grunneier/rettighetshaver er informert/har gitt sitt samtykke, vil bidra til et godt forhold mellom oppsynet, ofte SNO, og grunneier/rettighetshaver. Dette er ikke minst viktig i rovviltsaker der konfliktnivået i utgangspunktet kan være betydelig.

NJFF vil samtidig understreke at vi vurderer det som viktig at unntakene i bokstav f beholdes slik det er i dag. Disse unntakene er helt avgjørende for både trening, prøving og jakt med hund samt bruk av ettersøkshund i perioden etter ordinær båndtvangstid og i tiden med eventuelle kommunale forskrifter og utvidet båndtvang. Svært mange kommuner har vedtatt utvidet båndtvang på grunn av beitedyr, så dagens unntak er et nødvendig grunnlag for jakthund som en del av jakta og videreføringen av våre jakttradisjoner. Erfaringene med disse unntakene fra sikringsbestemmelsene tilsier at dette må videreføres.

¹⁸ Jf. punkt 3.4.1.3 i høringsnotatet

Hundeloven § 14 Inngrep på stedet mot hund som jager eller angriper mv

NJFF støtter at bokstav d oppheves og at innholdet flyttes opp i bokstav a og b slik at det blir et klarere skille mellom hendelser mot mennesker og dyr. Dette gir en bedre pedagogisk fremstilling og gjør det enklere å lage tilpassede regler. Ved å fjerne innholdet i bokstav d første punktum, og ved å innføre en forutsetning om at hunden «*fortsatt utgjør en klar fare*» i bokstav a og b, styrkes hundens rettsvern. Dette ser vi positivt på. Vi ser videre positivt på at hjortevilt er fjernet fra tredje ledd bokstav b. En unngår da tvilstilfeller der f.eks. hund går ettersøk og grunneier misforstår situasjonen.

Når det gjelder bruk av begrepet «betydelig skade» i forhold til skade på tamrein, husdyr og hunder, viser NJFF til våre merknader under § 2 om definisjoner. NJFF ønsker at man skal benytte begrepet «vesentlig skade» når det gjelder tamrein, husdyr og hunder, slik at forslaget om ny formulering i bokstav b får følgende ordlyd:

«Det samme gjelder hvis hunden har voldt vesentlig skade på tamrein, husdyr eller hunder, og den fortsatt utgjør en klar fare.»

Vi vil videre knytte noen kommentarer til § 14 tredje ledd bokstav c. Vi registrerer at denne delen av bestemmelsen ikke er foreslått endret. I en artikkel i Tidsskrift for strafferett 2007/4¹⁹ ble det stilt spørsmål ved om bestemmelsen har fått en mer kategorisk utforming enn det som var formålet etter forarbeidene. Årsaken var at det ikke stilles krav om at avliven skal være nødvendig, slik som ellers er vanlig i nødvergebestemmelsene. Vi viser til artikkelen.

Tilsvarende problemstilling har vært oppe vedrørende naturmangfoldloven § 17. I [Rt. 2014 s. 238](#), hvor en mann hadde skutt en hønsehauk som angrep en høne, kom Høyesterett til at det ikke kunne infortolkes et vilkår om at forsvarshandlingen måtte «anses påkrevd». Senere har loven blitt endret slik at dette nå er et vilkår.²⁰ Både hundelovens bestemmelse og bestemmelsen i naturmangfoldloven har den samme historikken.

Uansett om man tenker at det er en glipp at et nødvendighetskrav ikke ble med i hundeloven, er NJFF er av den oppfatning at en hund ikke bør kunne avlives dersom det finnes mindre inngripende måter å avverge et angrep på. Avliving av en hund på stedet er et dramatisk og ugjenkallelig inngrep overfor hunden. NJFF er opptatt av at det må være klare barrierer for å kunne avlive en hund på stedet. Det bør følgelig presiseres i § 14 tredje ledd bokstav c) at avlivning må være nødvendig/påkrevd.

Det er også viktig at dette endringsforslaget tas med for å styrke rettssikkerheten til ettersøks hunder ute på ettersøksoppdrag. Vi foreslår her å få inn en presisering som et siste punktum om at hun som jager vilt utenom båndtvangstid ikke kan avlives på stedet: «*Hund som jager vilt når det ikke er båndtvang, kan ikke avlives på stedet*».

§ 15 Hund som utgjør klar fare for husdyr og tamrein

NJFF støtter de foreslåtte endringene. Det er viktig at listen for å avlive en hund på stedet også heves når det gjelder hund som utgjør klar fare for husdyr og tamrein, og at det blir et krav om at hunden fortsatt skal utgjøre en klar fare.

¹⁹ [Nødverge/inngrepsrett mot hund i nøds- og faresituasjoner | Tidsskrifter | Juridika](#)

²⁰ https://lovdata.no/pro/forarbeid/prop-90-l-201920/KAPITTEL_4-1-1-1

Hundeloven § 18 Avliving eller omplassering av hund etter angrep eller skade på menneske

NJFF støtter den foreslåtte delingen av dagens § 18 der forhold som omhandler avliving og omplassering av hund etter angrep og skade på tamrein, husdyr, hjortevilt eller andre hunder kommer i en egen § 18 a.

Utkastets § 18a innebærer en bedring av hundens rettsvern ved at det stilles krav om «skade» for at avlivning skal finne sted og at man får en mer objektiv vurdering enn etter dagens lovtekst. Når jagingen ikke har medført noen skade, så fremstår ikke avlivning i ettertid som forholdsmessig. Vi vil videre tilføye at man i størst mulig grad bør praktisere omplassering fremfor avliving.

§ 19 Farlige hunder

NJFF støtter departementets vurdering om at det fortsatt er hensiktsmessig å ha den forskriftshjemmelen man har i dagens hundelov.

§ 20 Unntak fra reglene i § 19

Angreps- og bitetrening av hund er en aktivitet som bør reguleres svært strengt. NJFF ser ikke behov for å endre hundeloven dersom målet er at slik aktivitet skal kunne utøves av flere enn det som dagens bestemmelser åpner for.

Hundeloven § 28

NJFF støtter fjerning av fengselsstraff i første ledd.

Vennlig hilsen
Norges Jeger- og Fiskerforbund

Siri Parmann
Fagsjef

Mari Lovise Marum
Jurist